

РЕШЕНИЕ

№ 6359

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7200** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на О. Е. Ч. –гражданин на Н., ЛНЧ [ЕГН], роден на 8.7.1988 г. срещу решение № 9805/11.7.2022 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че то е нищожно, тъй като не е съобразено с указанията, дадени с решение № 6158/29.10.2021 г. по адм.д. № 8949/2021 г. на АССГ, с което е отменено предходно решение на председателя на ДАБ за отказ да се предостави статут и делото е върнато на административния орган за произнасяне по същество. Обжалваното решение е постановено и в противоречие с чл. 8, ал. 1 ЗУБ доколкото за жалбоподателя съществува основателен страх от преследване поради нетрадиционната си сексуална ориентация. Жалбоподателят е бил арестуван заради това, като са предвидени наказания – по законите на страната, както и по шериата, които са несъразмерни. Допуснато е нарушение на чл. 35 АПК при обсъждането на писмо от племенния вожд на жалбоподателя. Нерелевантни са аргументите за късно подаване на молбата от жалбоподателя за закрила. Във връзка с установени противоречия г-н Ч. е дал обяснения пред органа за тяхната причина – поради обстоятелствата по задържане и освобождаване не имал възможност да се

успокои и да изложи своята гледна точка. В нарушение на чл. 75, ал. 2 ЗУБ не е обсъдена ситуацията с ЛГБТ общността в Н. и принадлежността на г-н Ч. към тази категория. Същевременно, в доклада на Държавния департамент на САЩ се съдържат данни относно практиките на правата на човека в Н..

Ответникът по жалбата – председателят на Държавната агенция за бежанците я оспорва и моли съда да я отхвърли. Правилно е преценено, че не са налице предпоставките на чл. 8 и 9 ЗУБ. Основната причина, поради която жалбоподателят е напуснал Н., е лична; описаната от жалбоподателя бежанска история е недостоверна, което е подробно обсъдено в оспореното решение.

Представителят на СГП счита, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка.

Началото на разглежданото производство е поставено с молба, подадена на 13.7.2021 г. от жалбоподателя за предоставяне на международна закрила до председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС). С решение № 22-ОК/29.7.2021 г. на интервюиращ орган към ДАБ-МС, молбата на чуждия гражданин не е допусната до ново производство за предоставяне на закрила. С решение № 6158/29.10.2021 г. на АССГ предходното решение е отменено с указания за обсъждане новопреставени от жалбоподателя доказателства.

В регистрационния лист е отразено, че оспорваният е роден на 8.7.1988 г., в [населено място], Н.; неженен, християнин петдесетник. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ, тъй като не е представил документи за самоличност.

В интервю за установяване на самоличността, националността и маршрута на пътуване, жалбоподателят твърди, че е напуснал Н., легално и е пристигнал в страната с виза тип „D“. Първоначално се е записал да следва в Русенския университет, но не е заплатил семестриалната такса.

В проведените интервюта жалбоподателят е твърдял, че е гей, поради което е имал проблеми в Н.. Баща му починал през 1993 г., а през 2010 г. и майка му. За ранната им смърт бил обвинен от чичо му с мотива, че тъй като е гей, в него се е вселил зъл дух. След смъртта на майка му чичо му го лишил от наследството на баща му. Преди смъртта на майка му тя била накаран да заведе сина си при жрец за пречистване, като след три дни избягал, тъй като жрецаът направил опит да му отреже пръста на ръката, поради което оттогава трудно движел пръста си. Посочва, че през 2010 г. е бит от своите съселяни поради това, че е гей, поради което избягал в [населено място]. Там твърди, че станал жертва на улични банди. Там се регистрирал в приложението GRINDER и се запознал с други хомосексуалисти. Запознал се с човек, който се представял такъв, но всъщност не бил. Той дошъл в дома му заедно с други, ограбили го, набили го и го изнасилили. През 2017 г. бил спрян от местна банда по сигурността, която му взела телефона и му нанесла побой. Когато на 31.7.2017 г. празнувал рождения си ден с други хомосексуалисти, непознати се обадили в полицията, че организират хомосексуално парти, че правели секс и привличали нови такива. Полицията дошла и арестувала всички, но след време освободили една част – 42 души, сред които и жалбоподателят, а други 4-ма били задържани поради намерените там предмети. В един от четиримата задържани бил открит клип, в който жалбоподателят прави секс. Ето защо спрямо него била издадена заповед за задържане. Тази информация научил през м. февруари-март 2018 г., поради което се

подготвил да напусне страната. За заповедта за задържане узнал едва когато пристигнал в страната ни.

В изпълнение на указанията, дадени в цитираното по-горе решение на АССГ, на 25.11.2021 г. е проведено интервю с жалбоподателя. В него посочва, че е разкрил своята ориентация в селото си когато е бил на 17 г., а едновременно твърди, че хората го били разкрили, като го заловили да прави секс с мъж когато бил на 20 г. В оспореното решение са обсъдени подробно това интервю, както и предходните интервюта, както и е прието, че между тях съществуват противоречия.

По делото е представен и протокол от проведено на 1.3.2022 г. интервю, което не се установява да е обсъдено в оспорения акт. В това интервю жалбоподателят сочи, че през 2008 г. /когато е бил на 20 г./е заловен да прави секс с негов приятел, а през 2005 г. е осъзнал, че е хомосексуалист. Когато го хванали, неговият чичо го бил и го унижавал; изолиран бил от общността, както и неговата майка. Завели го при лечител, който трябвало да отреже палеца на дясната ръка, за да го излекува, но той избягал още същия ден. Майка му го завела при лечител, за да него отхвърлят от общността. Тя била много болна и от тази болест е починала. Твърдели, вкл. и чичото, че поради това, че е хомосексуалист, майката е починала, както и че този дух на хомосексуализма е причина и баща му да почине през 1993 г. Не може да търпи повече това и през 2010 г. напуснал селото и заминал за Л., където няколко пъти бил нападан от местни улични банди от младежи, през 2011 г. Регистрирал се в посоченото по-горе приложение. Запознал се с мъж, който дошъл първоначално сам; той се съблякъл и тогава този мъж пусал и други мъже те го били, ограбили и насилствено правили секс с него; изпочупили вещи. Това било 2011 г. Там, където живеел, имало местни патрули, които се грижели за сигурността в района. Някой им казал, че приема в дома си момчета и прави секс с тях. Тези хора дошли в дома му, били го и му казали, че трябва да смени адреса си. Преместил се на друг адрес, но до 2017 г. преживял много атаки. През м. юли 2017 г., на негов рожден ден, хората се оплакали, че провеждат хомосексуално тържество. Полицията задържала 46 човека, вкл. и жалбоподателя, платил и го освободили. Останал задържан негов интимен приятел, в чийто телефон открили уличаващи този приятел неща. Той заявил на полицията, че и жалбоподателят е хомосексуалист. След това друг от тези четиримата му е казал, през 2018 г., че полицията го издирва заради това и започнал да си подготвя документите. След като пристигнал в България разбрал от негови съседи, че полицията го издирва. В предходното интервю е посочил, че човекът, у когото са открити уличаващите клипове се казвал М., на последното интервю е посочил, че се казва П., но той имал много имена; рожденото му име е Начи.

След връщане на преписката жалбоподателят е представил и писмо от Негово кралско височество Е. О. Ч. А., вожд на селото, от 20 октомври 2010 г., видно от което писмото е издадено, за да уведоми жалбоподателя, че на 20 октомври 2010 г. е бил заловен в сексуални отношения с друг мъж, което омърсява почтеността на неговото село, поради което и е прогонен от там за 20 г. Ако иска да се върне преди това, следва да го заяви, за да се изпълни ритуала на очистване и смирение. Соци се, че е отговорен за смъртта на неговите родители поради духа на хомосексуалността в него. В случая, че бъде забелязан в околностите на селото, то ще бъде завлечен на пазарния площад и пребит с камъни, съгласно традициите. Всеки, който го види с него ще бъде пребит с камъни.

С обжалваното в настоящото производство решение на председателя на Държавна

агенция за бежанците при Министерски съвет е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Административният орган е приел, че:

-не са налице материално-правните предпоставки за предоставяне на статут на бежанец на кандидата, тъй като той не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл.8, ал.1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективният и обективният елемент за прилагане на цитираната правна норма.

-изложени са доводи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл.9 от ЗУБ, тъй като жалбоподателят не прави твърдения за „смъртно наказание“ или „екзекуция“, а предвид установената фактическа обстановка се приема, че той не е бил принуден да напусне страната по произход поради реална опасност от изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, предвидени в ЗУБ.

На оспорвания е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молби за закрила, проведено е интервю с кандидата, на разбираем от него език.

При провеждане на процедурата по подаване на процесната молба за убежище не се установяват съществени процесуални нарушения.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Съгласно чл.8, ал.4 от ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост.

В разглеждания случай, действително, жалбоподателят излага твърдения, че е бил преследван поради своята нетрадиционна сексуална ориентация. Но настоящият състав намира, че видно от проведените интервюта, обсъдени по-горе, се установяват съществени противоречия в бежанската история. Жалбоподателят, който сочи, че е роден 1988 г., твърди, че неговият баща е починал през 1993 г. поради сексуалната му ориентация – тогава, когато жалбоподателят е бил едва на 5 г. Същевременно твърди, че се е осъзнал като такъв на 17 г. – т.е. 2005 г. Същите противоречия се констатирали и в цитираното по-горе, новопредставено писмо – в него се твърди, че е прогонен от селото поради нетрадиционната си сексуална ориентация, именно с която е станал причина за смъртта на родителите си, единият от които починал 1993 г. Отделен е и въпросът относно авторството на това писмо предвид констатираните още в административното производство различия в шрифта на текста и подпис и печат, които настоящият състав споделя.

В интервюта сочи, че единият от задържаните четирима участници в партито по случай рождения му ден му е казал, че го издирва полицията, през 2018 г. а

същевременно сочи, че от съседни разбрал за това, когато дошъл в България, което е впоследствие. Дори и да се приеме, че е първата версия, то следва да се отбележи, че за сравнително дълъг период: периода от задържането – юли 2017 г. до пролетта на 2018 г. жалбоподателят нито е разбрал, че е преследван, нито е разбрал, че са предприети спрямо него действия за преследване.

Представена е извадка от криминален дневник и законова декларация на факти с почти идентични съдържания, в които се сочи, че жалбоподателят е променил своето местопребиваване поради издирване от силите на сигурността, което не съответства на декларираното, че най-рано до пролетта на 2018 г. жалбоподателят не е знаел, че е преследван.

В изпълнение на дадените с отменителното решение на АССГ указания тази два документи са обсъдени от ответника. Констатира се различия в установеното от тях, както и относно дадените от жалбоподателя обяснения относно датата, на която е провеждан рождения ден и арестуването на жалбоподателя и още други лица с нетрадиционна сексуална ориентация. Там се сочи, че е проведено на 20.8.2022 г., значително след рождения ден на жалбоподателя, който той е посочил – през м. юли и който рожден ден е бил повод за провеждане на събирането.

С оглед на изложеното съдът намира, че от доказателствата не може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 8, ал. 1 ЗУБ. Поради изложените по-горе съображения не би могло да се приеме, че бежанската история на жалбоподателя е достоверна. В случая, предвид установеното по делото, не може да се направи извод, че спрямо кандидата е осъществено преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ.

По отношение на извода за липсата на основания за прилагане на хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ, съдът също намира, че решението е издадено при правилно прилагане на материалния закон. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл.9, ал.2 от ЗУБ предвижда, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. По силата на чл.9, ал.8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

В оспореното решение административният орган е спазил императивното изискване на чл.75, ал.2 от ЗУБ, като е обсъдил всички наведени от кандидата за закрила факти и обстоятелства от личната му история заедно с въпроса относно сигурността на страната му по произход.

Видно от представената актуална справка с вх.№ МД-605/9.10.22 г. и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. “в” от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

В страната действат Ислямска държава и Б. Х., като много жени и момичета са подложени на сексуално насилие, като жалбоподателят не попада в тази група. Същевременно, правителството е предприело ефективни мерки за противодействие срещу тези организации.

Действително, от посочената справка се установява, че в страната по произход съществуват закони, които криминализират еднополовото сексуално поведение между възрастни по взаимно съгласие; демонстрирането на такова пред обществото. По-строги закони има в щатите, където е приет шериата. На следващо място, се съобщават случаи на тормоз, заплахи и дискриминация срещу ЛБГТ общността.

Но, следва да се отбележи, че жалбоподателят е декларирал, че е християнин, а не мюсюлманин. Видно от установеното, както и предвид това, че съдът не приема неговата бежанска история за достоверна, то не би следвало да се приеме, че и налице реална заплаха за жалбоподателя в разглеждания аспект. На следващо място, самият жалбоподател не съобщава в неговото село и в градовете, където е живял за наличие на установените от справката факти относно извършваното насилие в страната. Следва да се отбележи, че то е само за отделни райони, поради което следва да се приеме, че са налице предпоставки за вътрешно разселване.

Следователно, от доказателствата по делото не може да се направи извод, че са налице сериозни, установени факти, въз основа на които да се приеме, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход жалбоподателят би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха - смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отношение, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Едновременно с това се установява, че по отношение на кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, доколкото той не е заявил член на семейството му да има предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут в република България. Личните мотиви на молителя да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл.9, ал.8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е издадено при правилно прилагане на материалния закон, като административният орган е изложил подробни мотиви относно липсата на материалноправните условия за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, съобразно фактите и обстоятелствата от личната от личната му история и въпроса относно сигурността в държавата по произход. Следователно не са налице отменителни основания по чл.146 от АПК за незаконосъобразност на административния акт и жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Е. Ч. –гражданин на Н., ЛНЧ [ЕГН], роден на 8.7.1988 г. срещу решение № 9805/11.7.2022 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до

страните, че е изготвено, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: